Adventstiden

Prædikenoter til Metodistkirkens tekstrække B

Anden søndag i advent
6. december 2026 – Markus 1, 1-8

Tekstnoter

V. 1. Markus stikker ikke noget under stolen. Han annoncerer i evangeliets allerførste linje hvad det handler om; Jesus Kristus er Guds Søn. Ordet ”evangelium” (gode nyheder) bruger Markus som overskrift til hele hans fremstilling, det gør de andre tre evangelister ikke. Først i midten af det andet århundrede blev ”evangelium” en genrebetegnelse. Hos Markus handler det om at referere til den allerede eksisterende mundtlige tradition for at fortælle historien om Jesus.

V. 2-4 Johannes præsenteres som opfyldelsen af Esajas' ord om forløber der baner vej. Han prædiker omvendelsesdåb til syndernes forladelse. Citatet er dog kun delvist fra Esajas. Det er suppleret med tekst fra 2. Mos. 23,20 og Mal. 3,1. Brugen af ”ørkenen” er en reference til Israelitterne vandring til det forjættede land efter befrielsen fra det egyptiske slaveri.

V. 5. Johannes modtages godt i ”hele Judæa og Jerusalem”

V. 6-8. Præsentation af Johannes' person og prædiken om den der skal komme efter ham. Den der kommer, er langt større end Johannes og døber med Helligånd, ikke bare med vand.

Kommentarer

Det er interessant at Markus åbner sit evangelium med at berette om Johannes Døberen. De fire evangelister fæstner Jesus i historien på hver sin måde. Lukas begynder med Maria, Jesu mor. Mattæus begynder med at opremse Jesu slægt tilbage til Abraham. Johannes forkynder at Jesus er Guds skabende ord fra dengang alting blev til. Fire forskellige ”begyndelser, med forskellige grunde. Markus, der jo skriver før de andre, begynder med Johannes fordi det knytter an til en kendt figur i den datidige jødedom.

Johannes er en spændende skikkelse i evangelierne og måske den person næst efter Jesus der optræder mest og om hvem vi ved mest. Han er en troshelt, der følger sit kald og roses af Jesus, men også en tragisk helt, der taler magthaverne imod og betaler prisen for at gøre det.

Referencen om at Johannes er opfyldelsen af Esajas' profeti placerer Johannes som en vigtig overgangsfigur mellem Det gamle og Det nye testamente.

Tanker om en prædiken

Johannes døberen er en af de vigtige figurer i adventstiden. Han er central i fortællingen om det der gik forud for at Jesus trådte frem. Det er prædikens opgave at holde de bibelske fortællinger i live i

menighedens tanker. En god adventsprædiken kan derfor bæres af en genfortælling af Johannes Døberens livshistorie.

Markus er meget ligefrem med overskriften på evangeliet: Jesus Kristus er Guds Søn. En adventsprædiken bør også have en klarhed i sit mål. Vi er på vej mod jul og fejringen af Guds menneskebliven i Marias barn. Kan du skabe glad forundring over Jesus Gud Søn med din prædiken?

Advent er traditionelt en bodstid ligesom fasten og Johannes døberen prædiker omvendelsedåb. Din prædiken kan også ville kalde menigheden til at reflektere over deres liv. Er der et behov for omvendelse? Her kan der også peges på Johannes som en overgangsfigur. Hvad er det denne overgang betyder? Hvordan er Jesus anderledes end profeterne i GT og Johannes?

Hos Markus henviser "evangeliet" til den mundtlige tradition for at fortælle om Jesus som levede hos de første kristne. Kan metodisterne af i dag fortælle om Jesus? Har de et sprog for det? Kan din prædiken tilbyde det?